

Mire, hem actuat en 128, li ho he dit, i hem acabat amb tots en Castelló.

A mesura que hem anat introduint, que hem anat actuant, i li ho estic explicant, hem anat veient i hem anat actuant en altres operacions, en altres qüestions, i han eixit qüestions que hi havia fibrociment en altres aspectes que vostés no havien detectat i que en la primera llista no hi havia, i s'han anat actualitzant. I encara així, acabarem amb tots. ¿Sap per què? Perquè les dades són les dades i jo li les explicaré a vosté també.

Resulta que del 2011 al 2015 el Partit Popular va fer 21 actuacions, 21. Està bé, 21. No està malament. Alguna cosa van fer. Però en tres anys nosaltres n'hem fet 128. Per tant, sis vegades més, sis vegades més d'actuacions, i encara volem més i en farem més.

I vosté me parla de les comarques d'Alacant. I jo sé que a vosté li preocupa i a mi també. I, de fet, li diré quantes actuacions en fibrociment van fer del 2011 al 2015 en les comarques d'Alacant el Partit Popular: dos, dos. Nosaltres n'hem fet 21. Vostés n'han fet dos en quatre anys. Nosaltres, 21 en tres anys.

I seguisc. Ja que vosté és d'Elx i ha preguntat explícitament per Elx. En quatre anys, 2011-2015, actuacions del Partit Popular en fibrociment, zero -zero, zero- en la legislatura.

I el que hem fet nosaltres. Concretament, en sis centres s'ha eliminat ja, -d'Elx, sis, sis centres que s'han eliminat ja-; ara mateix hi ha en execució una altra obra, i estan previstes també tres licitacions més en breu, a banda d'acabar amb totes elles.

Quan ha dit vosté la temporalitat, li l'explique. És molt senzill -vosté ho sap, el que passa que fa la pregunta, però sap perfectament per què-, només es pot substituir en període bé d'estiu, bé en període de Nadal, perquè és quan hi ha suficient temps per a poder substituir.

Per això estem licitant les que queden, però les xifres són bastant clares: 21 en quatre anys, 128 en tres anys. I, a més a més, preparades totes les següents per a poder anar actuant i que en el 2019 -durant tot este curs que ve, el curs que ve, en el 2019- puguem acabar amb tot el fibrociment que tenien vostés detectat i aquell que estem detectant nosaltres, perquè estem efectivament actuant sobre tots els centres educatius per a acabar amb el fibrociment.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó, la 1.440, a l'honorable conseller. Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, *conseller*.

Mire, la pregunta que le formulaba era: ¿qué piensan hacer desde su *conselleria* respecto a la realización de las pruebas diagnósticas en cuarto de primaria y tercero de la ESO?

Yo entiendo que si hablamos de pruebas diagnósticas puede parecer algo muy técnico. Pero si a lo mejor le pregunto que cuál es la evolución del alumnado valenciano respecto a los conocimientos de matemáticas, por ejemplo, yo creo que la cosa puede cambiar. Así es que se lo voy a preguntar de otra forma: ¿qué está haciendo para saber cuál es la evolución académica de nuestros estudiantes? Yo, si le soy sincera, creo que nada, *conseller*. Así es que espero que me pueda convencer de lo contrario.

¿Me puede decir qué medidas de mejora están introduciendo los centros? Porque hasta donde yo sé se han cargado absolutamente todos los planes de mejora y ahora los colegios pasan muchas más horas justificando cómo, dónde y cuánto valenciano hablan que cómo mejorar sus resultados. Sí, *conseller*, sí.

Y una última cuestión muy importante: ¿de todos estos resultados se está rindiendo cuentas ante las familias?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

És una nova novetat en les preguntes canviar la totalitat de la pregunta quan ja està formulada.

Vosté em preguntava literalment per les diagnòstiques externes de quart de primària i tercer de l'ESO. Quart de primària i tercer de l'ESO, això és el que vosté preguntava. I m'agrada que faja eixa pregunta i no m'estranya que l'acabe canviant, perquè resulta que ni quart de primària ni en tercer de l'ESO hi ha hagut mai normativa, ni estatal ni autonòmica, que oblige a fer proves diagnòstiques.

I, per tant, diu molt poc de vosté..., *(aplaudiments)* diu molt poc de vosté, havent sigut directora general, perquè supose que sabia la normativa, inclús moltes resolucions que vosté va fer. I en quart de primària i tercer...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...i tercer de l'ESO no hi ha hagut mai necessitat de proves diagnòstiques per normativa estatal ni normativa autonòmica.

Més enllà d'això, vosté parla de model. A mi m'agrada parlar de model. El nostre model el tenim molt clar: volem proves diagnòstiques que siguin mostrals. És a dir, que es faja una mostra del conjunt del sistema per a poder avaluar el sistema, que és això el que nosaltres volem.

Perquè el que no volem, i ahí confrontem amb el seu model –si és que eixe és el seu, després supose que m'ho explicarà–, en el qual s'hagen de fer proves censals a tot el conjunt de l'alumnat, que es fagen rànquing d'alumnes, rànquings d'escoles. Doncs pensem que no. Pensem que pel que han de servir les avaluacions diagnòstiques han de ser precisament perquè puguen millorar el sistema per a avaluar el conjunt del sistema, introduir tots els programes que ja estem introduint per a millorar el resultat del conjunt del sistema educatiu i, per tant..., i això és el que estem fent.

I torne a la pregunta literal: quart de primària i tercer de l'ESO, doncs res, perquè no hi ha cap normativa que diga que s'haja de fer.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Diputada, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Conseller, si yo estuviera en otro grupo político, su actitud la podría definir..., creo que era algo así como *machirulo*. Yo no lo voy a definir porque creo que no..., que no es oportuno, ni conveniente. (Veus) Sí, sí, pero se preocupe...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Gascó Enríquez:

...desde el respeto más absoluto.

Usted sabe perfectamente que yo le hago referencia a las pruebas diagnósticas que usted ha eliminado, y no reconozco que ha eliminado las pruebas diagnósticas autonómicas.

Y usted, lo peor de todo es que viene aquí trasladando un modelo que no existe, trasladando una normalidad que no existe, diciendo que todo va bien y hablando de su libro y una realidad que nadie comprende.

Y, ¿sabe dónde está el problema? Que cualquier parecido entre lo que nos explica y esa realidad a la que hago referencia es que..., es un puro espejismo. Es que nada de lo que nos cuenta es verdad. Es que lo que decía antes del fibrocemento no es verdad, porque en cada contestación que le ha dado a mi compañero dicen una cosa.

No, *conseller*, no me haga espavientos. Los espavientos los hacemos nosotros, porque estamos alucinados de que no hagan una a derechas. Bueno, a derechas a lo mejor no les puede gustar, pero que no haga nada de forma correcta, *conseller*. No hacen nada bien.

¿Sabe por qué le pregunto por el tema de las evaluaciones? Para demostrar que a usted los resultados académicos le dan exactamente igual y que por eso no está haciendo nada para mejorarlos. Si es que me lo acaba de contar. No están haciendo nada. No, no, hacemos unas pruebas pequeñitas para unos solos alumnos. Le estoy hablando de pruebas diagnósticas para todo el alumnado valenciano, para todas las familias del sistema educativo valenciano, lo que usted se ha cargado.

¿Sabe qué pasa? Que los centros educativos los financian los ciudadanos, los valencianos con sus impuestos y por eso tienen el derecho a saber si ese dinero que invierten en los colegios tiene una repercusión directa en el rendimiento académico. Y usted todo eso lo ha hecho desaparecer, *conseller*.

Pero viene aquí y me traslada una sensación de normalidad y me dice que usted tiene un plan. Pero, ¿qué plan tiene? ¿Por qué ha hecho desaparecer las evaluaciones diagnósticas que daban información de todas estas cuestiones que les estoy planteando? Porque esa información, esa transparencia, ese derecho lo tenían las familias, y el derecho a saber también se lo ha arrebatado a las familias. ¿Qué más les va a quitar a las familias, *conseller*? No me diga que no.

Porque antes, a través de una resolución, los centros tenían la obligación de decirles a las familias qué resultados académicos tenían los centros. Este año –y lo sé por experiencia, porque he ido a acompañar a una persona– tú vas a pedir esos resultados y no te los dan. Tú no sabes el nivel académico que tiene un centro en comparación con el de al lado cuando tienes que matricular. Sabes el *valencià* que van a dar, pero no sabes el nivel académico que tiene un centro. Pero, ¿para usted qué es importante, *conseller*? Y viene aquí y me traslada una situación vergonzosa de normalidad, *conseller*.

Pero le voy a decir más cosas. Las pruebas diagnósticas, por ejemplo, permitían saber a las familias, que era muy importante, si tenía alguna repercusión directa el hacer actividades deportivas, si tenía una repercusión directa el estudiar o el jugar con videojuegos, si tenía una repercusión directa el estudiar música... Usted todo eso también se lo ha arrebatado a las familias, porque usted me decía que se hacía rànquing.

El problema está..., es que lo que se hacía era incrementar el espíritu del esfuerzo, la superación, la calidad, la mejora y la transparencia, cuestiones de las que usted huye. Y ¿sabe por qué huye? Porque no quiere rendir cuentas, porque no quiere que se vea que con su modelo educativo, que con sus proyectos lingüísticos va a empeorar los resultados académicos. Y

por eso no quiere saber nada de la transparencia y la rendición de cuentas, que es una auténtica vergüenza.

Y termino, *conseller*. Como usted no dice la verdad, se la voy a decir yo. Es muy sencillo. Usted ha eliminado las pruebas diagnósticas –se lo repito– para ocultar la verdadera realidad de su política educativa –es muy simple–, que es un auténtico desastre.

Y ahora sí que termino. Le pido que, por favor, me hable de lo que le estoy preguntando, que no cambie la pregunta, que me hable de las cuestiones que le he planteado sobre la evaluación diagnóstica por qué la ha eliminado...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Termino, presidente. Gracias.

Que me hable por qué se empeña en eliminar algo que funcionaba perfectamente, que me hable de por qué se empeña en llenar el sistema educativo solamente de mediocridad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Crec que en la primera resposta li he contestat bastant, però li ho vaig a incidir, entre altres qüestions, perquè allò que estem fent és el que va determinar el ministeri d'educació, del Partit Popular, en esta darrera legislatura, en esta mateixa legislatura.

Vosté pot anar al Reial decret 5/2016 en què el mateix ministeri del Partit Popular, en negociació amb les comunitats –jo estava allí, vaig estar en eixes negociacions i, per tant, vosté podria saber-ho– en què el que feia precisament era que foren mostrals. És un reial decret de l'estat que diu que són mostrals. Per tant, ho hem de fer així perquè ho diu també l'estat. I ho estem complint tal i com diu el ministeri d'educació en el qual governava el Partit Popular. I ahí és on es va decidir que eren mostrals. Per tant, vosté mateixa ho pot mirar.

Però és que, a més a més, han continuant desenvolupant ordre també durant el 2017 i durant el 2018 en què s'incidix

en el caràcter mostral, en el qual nosaltres estem d'acord, perquè pensem que el que cal és això: avaluar el conjunt del sistema i no als nostres xiquets i xiquetes de forma individualitzada per persones externes.

Jo crec que vosté el que proposa..., i a mi, sincerament, com a mestre, em preocupa. I crec que es desconfia dels mestres i els professors, perquè nosaltres pensem que els mestres i professors que estan en el dia a dia en els nostres xiquets i xiquetes són els que els acompanyen en els seus aprenentatges, són els que han d'estar fent eixes avaluacions i adaptar-les. Vosté pareix que vullga que els xiquets de huit anys, perquè estem parlant de xiquets de huit anys, es posen davant un notari a fer una prova, com si fóra el final de la seua selectivitat, perquè algú de forma externa diga si eixe xiquet està en un rànquing o en un altre.

Doncs no, no, el rànquing d'escoles del qual vosté també ha parlat i d'avaluacions que servisquen per al currículum dels xiquets i les xiquetes, que és el que vosté ha plantejat i és el que vosté voldria que passara, com ha dit abans.

Nosaltres, res de tot això, volem que els xiquets i les xiquetes aprenguen com ho estan fent, que el sistema s'avalue de forma diagnòstica mostral per a saber què s'ha de millorar per a millorar els resultats del conjunt del sistema i posar tots els recursos.

I mire, posar tots els recursos vol dir, per exemple, que enguany n'hi han més de dos mil professors dedicats a desdoblaments, més de dos mil professors dedicats a desdoblaments. Vosté el que va fer va ser tirar al carrer quatre mil professors. Eixa és la diferència: aquells que volem que els xiquets aprenguen i aquells que volen fer rànquings i tirar al carrer quatre mil professors. (*Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!». Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta que es formula al conseller d'economia sostenible, que pregunta a la il·lustre diputada Toñi Serna.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Serna Serrano:

Gracias, *president*.

Buenas tardes, señor *conseller*.

En nuestra *comunitat*, entre otros problemas, también nos enfrentamos a un desequilibrio territorial. En esta ocasión, hablo de desigualdades respecto a la ocupación del territorio. Tenemos un litoral donde hay una alta densidad poblacional y, por el contrario, las zonas rurales del interior tienen una despoblación importante. Y además, con el paso del tiempo han ido viendo como aparte de perder población, han perdido parte de los servicios, de sus infraestructuras. Y esto genera una falta de oportunidades muy importante.